

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobce: S. F.**, zastoupený Mgr. Lilianou Vochalovou, advokátkou se sídlem nám. I. P. Pavlova 3, Praha 2, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2008, č. j. OAM-226/VL-10-12-2008, ve věci mezinárodní ochrany, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 7. 2008, č. j. 62 Az 8/2008 – 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“), ze dne 13. 3. 2008, č. j. OAM-226/VL-10-12-2008. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), ve znění pozdějších předpisů.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručen fikcí ve smyslu ustanovení § 46 odst. 3 a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s ustanovením § 42 odst. 5

zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), dne 18. 8. 2008.

Podle ustanovení § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a odst. 4 o. s. ř. nebyla-li fyzická osoba zastižena na adrese svého pobytu či místa, kde se zdržuje, doručující orgán jinou písemnost, která není určena do vlastních rukou adresáta, doručí vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na téže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá; není-li možno ani takto doručit, doručující orgán písemnost uloží a zanechá adresátovi v místě doručování výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Nejvyšší správní soud z doručky založené pod č. 1. 42 soudního spisu ověřil, že pokus doručujícího orgánu o doručení rozsudku stěžovateli byl učiněn ve středu 6. 8. 2008 a vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl v místě doručení, tj. v Pobytovém středisku Zastávka u Brna, kde se v danou dobu dle evidence Ministerstva vnitra zdržoval, zastižena, byla téhož dne písemnost uložena u držitele poštovní licence. V souladu s ustanovením § 40 odst. 3, větou první, s. ř. s. připadne-li poslední den lhůty na sobotu (v daném případě připadl na sobotu 16. 8. 2008), neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. V tomto případě bylo tedy posledním dnem desetidenní lhůty pondělí 18. 8. 2008, tento den je dnem doručení napadeného rozsudku krajského soudu. Pro úplnost je třeba uvést, že i když byl stěžovateli doručen shora uvedený rozsudek krajským soudem podruhé, tato skutečnost již nemůže zvrátit tu skutečnost, že fikce doručení nastala již dne 18. 8. 2008, i když se stěžovatel o tomto uložení nedozvěděl (shodně viz například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004 – 34; dále usnesení téhož soudu ze dne 10. 3. 2004, č. j. 1 Azs 26/2004 – 35, obě dostupná na www.nssoud.cz).

Součástí napadeného rozsudku bylo i řádné poučení o možnosti stěžovatele podat proti tomuto rozsudku kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení písemného vyhotovení rozsudku, a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím krajského soudu.

Dle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynutím dne, který se svým

označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě bylo ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pondělí 18. 8. 2008. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti dle odst. 2 téhož ustanovení pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pondělí 1. 9. 2008. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo předání držiteli poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit. Poštovní zásilka obsahující kasační stížnost však byla prostřednictvím zástupkyně stěžovatele předána držiteli poštovní licence k přepravě až dne 10. 9. 2008 (viz č. l. 48 spisu).

Podle poslední věty ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému rozsudku krajského soudu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť byla podána opožděně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. prosince 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu